

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1047
Dok.: EHL40987

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af tv-overvågningsloven (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg) (L 185), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tv-overvågningsloven (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg) (L 185):

”Ministeren bedes kommentere høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder, jf. L 185 – bilag 3.”

Svar:

1. Institut for Menneskerettigheder har i sit høringssvar indledningsvist anført, at instituttet er opmærksom på, at den del af lovforslaget, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, er udgået af lovforslaget, jf. bl.a. Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt af 24. marts 2010.

Ikke desto mindre har instituttet i sit høringssvar taget udgangspunkt i det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring, og ikke i det fremsatte lovforslag. Det bemærkes i den forbindelse, at udkastet til lovforslag – ud over at den foreslåede udvidede adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning er udgået – adskiller sig fra det fremsatte lovforslag på en række punkter.

2. Institut for Menneskerettigheder har anført, at en udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning kun bør tillades, hvis det efter en forudgående analyse vurderes at have en kriminalpræventiv effekt, og at overvågningen er proportional.

Som der er redegjort for i afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, må det antages, at tv-overvågning kan have en vis kriminalpræventiv effekt, navnlig over for visse typer af kriminalitet og ved anvendelse på bestemte typer af lokaliteter.

I forhold til spørgsmålet om proportionalitet bemærkes, at de foreslåede bestemmelser indeholder begrænsninger dels med hensyn til, hvornår og af hvem tv-overvågning kan foretages, dels med hensyn til, hvor der kan foretages tv-overvågning.

Efter de foreslåede bestemmelser vil tv-overvågning af visse offentligt tilgængelige områder foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg forudsætte tilladelse fra politidirektøren, og tv-overvågningen skal være væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Politidirektøren vil i

den forbindelse bl.a. skulle påse, at tv-overvågningen ikke udstrækkes videre, end hvad disse kriminalpræventive hensyn kan begrunde. For så vidt angår tv-overvågning i udsatte boligområder bemærkes, at overvågningen alene vil kunne foretages af almene boligorganisationer eller andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i området. Det sikres hermed, at beboerne er inddraget i beslutningen om at foretage tv-overvågningen

Det er præciseret i lovforslagets bemærkninger, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningsloven, på denne baggrund vil have et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke vil være i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3. Der er redegjort nærmere herfor i pkt. 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3. Instituttet har desuden anført, at der i forbindelse med lovforslagets videre behandling bør foretages en vurdering af lovforslaget i relation til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Som anført i afsnit 3.4.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger og i Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt af 24. marts 2010 vil de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, efter Justitsministeriets opfattelse være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet, og ordningen rejser derfor ikke spørgsmål i forhold til databeskyttelsesdirektivet.

4. Herudover har instituttet anført, at der i lovteksten bør opstilles helt klare og specifikke kriterier, som skal inddrages ved vurderingen af, om der konkret kan gives tilladelse til tv-overvågningen.

Efter lovforslaget kan politidirektøren efter ansøgning give tilladelse til at foretage tv-overvågning af visse nærmere angivne områder, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det fremgår af afsnit 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det vil bero på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om denne betingelse er opfyldt. I den forbindelse vil der bl.a. skulle lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv.

Det er desuden anført, at hvis der alene er tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller hvis der er tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Henset til at denne politifaglige vurdering skal foretages af politiet selv, finder Justitsministeriet det ikke nødvendigt i lovteksten at opstille nærmere kriterier, som skal indgå i politiets vurdering af, om den tv-overvågning, der ansøges om tilladelse til, må anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

5. Instituttet har endvidere anbefalet, at borgerne sikres en effektiv mulighed for at klage over en tilladelse til at foretage tv-overvågning, og at oplysninger om denne klageadgang videreformidles til de berørte personer.

Det følger af forvaltningslovens § 25, stk. 1, at afgørelser, der meddeles skriftligt, og som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Klager over politikredsens dispositioner uden for strafferetsplejen – herunder klager over afgørelser efter tv-overvågningsloven – behandles af Rigspolitiet. Efter forvaltningsrettens almindelige principper om klageberettigelse er enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i den trufne afgørelse, klageberettiget.

Vurderingen af, hvem der er klageberettiget, beror således på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og det er derfor ikke praktisk muligt på forhånd at identificere personkredsen af klageberettigede vedrørende en afgørelse efter tv-overvågningsloven.

Henset hertil, og da Justitsministeriet i øvrigt ikke finder grundlag for at indføre særlige regler på netop dette område, bør der efter ministeriets opfattelse ikke være pligt til at give klagevejledning i videre omfang, end hvad der følger af de almindelige regler i forvaltningsloven.